

ಚಚೆ ಬಂದಾಗ ಚಂದ್ರನ ಬಗ್ಗೆ ಬರುವ ಪದ್ಯದ ಸಾಲುಗಳು ನೇನಪಾಗಿ ಹಾಡತೋಡಗಿದ.

ಚಂದ್ರನೆಂಬೋ ಗ್ರಹ ತಾನೂ
ಎಂದೂ ಸೌಖ್ಯ ಹೊಡುವೋನೂ
ಇಂದು ಶಾಂತರೂಪ ಕೇಳಿಯ್ಯಾ
ಓ ವಿಕ್ರಮರಾಜಾ...

ಹೀಗೆ ಹಾಡುತ್ತಾ ಉಂಟಿನೊಳಗೆ ಅಡಿ ಇಟ್ಟು, ಉಂಟ ದೇವಸ್ಥಾನದ ಮುಂದೆ ಕಟ್ಟೆಯ ಮೇಲೆ ಬಿಡಾರು ಜನರು ಕುಶಿತ್ತಿದ್ದರು. ಗಂಗಿರೆಡ್ಡಿಯ ಹಾಡು ಕೇಳುತ್ತಿದ್ದಂತೆ ಒಬ್ಬು ‘ಯಾರು ಕೇಳಾರಂತ ಹಾಡ್ತಿಯಣ್ಣಿ? ಈ ಕಾಲಾಕ ನಿಮ್ಮಂತೋರಿಗೆಲ್ಲಾ ಬೆಲ್ಲಿ ಇಲ್ಲ. ಸುಮ್ಮೆ ಬೀರೆ ಪಾರಾರ ಕೆಲಸ ಮಾಡ್ತಾರ್ದು?’ ಎಂದು ಕೇಲಿದೆ. ಆ ಗುಂಪಿಗೆ ತಾನು ತನಗೋಂಸ್ತರ ಹಾಡ್ತಾರೀತಿನಿ. ಮರಗಿಡಗಳು ಕೇಳಾವಂತ ಹಾಡ್ತಿನಿ. ಪಡ್ಡಿಗಳು ಇರುವೆಗಳು ಕೇಳಾವಂತ ಹಾಡ್ತಿನಿ. ನಾಯಿಗಳು ಕೇಳಾವಂತ ಹಾಡ್ತಿನಿ ಎಂದು ಜೋರಾಗಿ ಹೇಳಬೇಕವಿಸಿತು. ಅದಕ್ಕವರು ಸುಮ್ಮನೆ ಹಂಗಿಸುವಂತೆ ನಕ್ಕುಬಿಟ್ಟರೆ ಎಂದನಿಸಿ ಸುಮ್ಮನಾದ. ಅಪ್ಪರಲ್ಲಿ ಒಬ್ಬು ಗಂಗಿರೆಡ್ಡಿ ಬಂದ ದೇಸೆಯಿದ ನಿಂತ ಚಚೆಯಿನ್ನು ಮುಂದುವರೆಸಿ ‘ಆ ಹೇಳಿ ಸೀಯಮ್ಮು ಆ ಸ್ವಾಮುಲ್ಲಿ ಸಾವಿರಾರು ಕೋಟಿ ಲಪಟಾಯಿಸಿದ್ದುಂತೋಂ... ಅದಕ್ಕೇ ಅವನ್ನ ಅರೆಸ್ತು ಮಾಡಿರೋಳು’ ಎಂದು ನುಡಿದ. ಅಪ್ಪರಲ್ಲಿ ಗಂಗಿರೆಡ್ಡಿ ‘ರಾಜ ಅಂದ್ರೆ ಯಂಗಿರ್ದೇಕ ಗೊತ್ತ. ಅದೇ ಶನಿಮಾತನೆ ಕಥೆನಾಗ ವಿಕ್ರಮರಾಜ ಬರ್ರಾನಲ್ಲ...’ ಎಂದು ಶರುಮಾಡಿದ. ಒಂದಿಬ್ಬರು ‘ಈ... ಮತ್ತೆ ಸುರುವಾಯ್ಯ’ ಎಂದು ಗೋಣಿಲು ಶರು ಮಾಡಿದರು. ಅಪ್ಪರಲ್ಲಿ ಮತ್ತೊಳ್ಳಿ ‘ಏಯ್... ಹೇಳಿ ಸುಮ್ಮಿರ್ಎಂ... ನೀ ಯೀಇಲ್ ಗಂಗಣ್ಣ’ ಎಂದು ನುಡಿದ. ಗಂಗಿರೆಡ್ಡಿಗೆ ಎಲ್ಲಿಲದ ಹುರುಪ್ರ ಬಂದಂತಾಗಿ ದೇವಸ್ಥಾನದ ಕಡೆಗೆ ನೂಡಿದ. ಅದು ಕೃತಕ ಬೆಳಕಿನಲ್ಲಿ ಸಿಂಗಾರಗೊಂಡಿತ್ತು. ವಿದ್ಯಾತ್ಮಿನ ಪ್ರಭೆ ದೇವಸ್ಥಾನವನ್ನು ಸುತ್ತುವರೆದಿತ್ತು. ಗಂಗಿರೆಡ್ಡಿ ಮತ್ತೆ ‘ಕೈಕಾಲು ಕಳಕೊಂಡ ವಿಕ್ರಮರಾಜ ಶನಿದೇವ ಕೊಟ್ಟ ಎಲ್ಲ ಕಸ್ತಗಳನ್ನು ಸಯಿಸಿ ಗೆದ್ದಿರ್ಘಾನೆ. ಆಗ ಶನಿದೇವನಿಗೆ ಪುರಿಯಾಗಿ ಪ್ರತ್ಯಕ್ಷ ಅಗಾಂನೆ. ಆಗಿ ವಿಕ್ರಮರಾಜನು ಏನೋ ವರ ಬೇಕೋ ಕೇಳೋಽಂ

ಅಂತ ಕೇಳಾನೆ. ಆಗ... ವಿಕ್ರಮರಾಜ ಪವನತ ಕೇಳಾನೆ ಗೊತ್ತೇನ್ನೂ? ಹೋಗಿರೋ ಕೈಕಾಲು ಕೇಳಲ್ಲ. ಕಳಕೊಂಡಿರೋ ರಾಜ್ಯಾನ ಕೇಳಲ್ಲ. ಹೆಂಡ್ರಿ ಮಕ್ಕಳನ್ನು ಕೇಳಲ್ಲ... ಏನೋ ಕೇಳಾನೆ ಗೊತ್ತೇನ್ನೂ? ಅಪ್ಪನ ರಾಜುದಲ್ಲಿರೋ ಜನಗಳುಕೆ ಯಾವ್ಯೇ ಕಸ್ತ ಕೊಡಬಾರ್ದು... ಅಪ್ಪೆಲ್ಲಾ ಸುಕದಿಂದಿರಬೇಕು ಅಂತ ಕೇಳಾನು ಎಂದು ನುಡಿದು ಮತ್ತೆ ದೇವಸ್ಥಾನದ ಕಡೆಗೆ ನೋಡಿದ. ಅವರಲ್ಲಿಬ್ಬಿ ‘ಗಂಗಣ್ಣ ನಿನ್ನ ರಾಜನುಕೆ ಬುದ್ದಿ ನೆಷ್ಟಗಿರಲ್ಲ ಅಂತ ಕಾಣುತ್ತೇ... ಜೋತೆ ನಿನ್ನ ಆ ಶನಿದೇವನ್ನು ಬೇರೆ ಕೆಲುವ ಇಲ್ಲ ಅಂತ ಕಾಣುತ್ತೇ’ ಎಂದು ನುಡಿದು ನಗಕೊಡಿದರು. ಉಳಿದವರೂ ಅವನ ನಗನಿನಲ್ಲಿ ತೆಲುತ್ತಾಡಿಗಿದರು. ಗಂಗಿರೆಡ್ಡಿ ಒಂದು ಕ್ಷಣ ಸುಪ್ಪನಿದ್ದು ನಂತರ ‘ಲೇ, ಶನಿಮಾತನೆ ಕಥೆನ ಸುಲುಕನ ಮಾಡ್ತಿರ. ಶನಿ ಇಲ್ಲಿ ಮೇಲೆ ಓಡಾಡ್ತ ಇರಾನೆ... ಲೇದಂದೇ ಇಲ್ಲಿ ಈ ಮರದ ಮೇರೆ ಹಾಗೆ ರೂಪದಾಗ ಕೂತಿರ್ಬಾನೆ. ನಿನ್ನ ಸುಮ್ಮೆ ಬಿಡಾಕಿಲ್ಲ. ಆ ವಿಕ್ರಮರಾಜನ್ನು ಹಾಗೆ ಅಗಿದ್ದು’ ಎಂದು ನುಡಿದ. ಅವರು ನಗತ್ತೀ ಇದ್ದರು. ಗಂಗಿರೆಡ್ಡಿ ‘ಇಂತಂದು ವಿಕ್ರಮರಾಯನು ಶನಿದೇವರನ್ನು ಹೀಯಾಳಿಸಿ ತಾನು ಗಾಜಿಸಿ ನಗುವಂಭ ಸಮಯದಿ ಆದ ಚಮತ್ವಾರವನ್ನು ಕೇಳುತ್ತಿದ್ದಾರೆನೆಂತನೇ...’ ಎಂದು ಹಾಡಿಕೊಳ್ಳುತ್ತಾ ಮನೆಯ ಕಡೆಗೆ ನಡೆದ.

ಗಂಗಿರೆಡ್ಡಿ ಅಂದಾಜು ತನ್ನ ಹದಿನೆಂಟನೇ ವಯಸ್ಸಿಗೆ ಶನಿಮಹಾತ್ಮೆ ಪಾರಾಯಣ ಮಾಡಲು ಕಿಲಿತದ್ದು. ಗಂಗರಾಜು ಗುರುಗಳ ಜೋತೆಗೆ ಪಾರಾಯಣ ಮಾಡಲೆಂದು ಇದ್ದ ವಕ್ತಿಯ ಮರಣದ ನಂತರ ಅವರು ಅರಿಸಿಕೊಂಡಿದ್ದೇ ಗಂಗಿರೆಡ್ಡಿಯನ್ನು. ಹೊಲಗಳಲ್ಲಿ ಪನನ್ನಾದರೂ ರಾಗವಾಗಿ ಹಾಡುತ್ತ ಕೆಲಸ ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದ ಗಂಗಿರೆಡ್ಡಿಯನ್ನು ಗಮನಿಸಿದ್ದ ಗಂಗರಾಜು, ಇವನೇ ಸರಿ ಎಂದು ಅರಿಸಿದ್ದು ಜೋತೆಗೆ ಗಂಗಿರೆಡ್ಡಿ ಹತ್ತನೇ ತರಗತಿಯಲ್ಲಿ ಅನುತ್ತಿಣಗೊಂಡಿದ್ದು ಅದ್ದರಿಂದ ಅವನ ಅಣ್ಣ ‘ಇಸ್ಲಾಲು ಇನ್ನು ಸಾಕು’ ಎಂದು ಹೇಳಿ ಮೊಲದ ಕೆಲಸಕ್ಕೆ ಹಚ್ಚಿದ್ದ ಹೆಗ್ಗೊ ಗಂಗಿರೆಡ್ಡಿಗೆ ಓದಲು ಬರುತ್ತೆ. ರಾಗವಾಗಿಯೂ ಹಾಡುತ್ತಾನೆ ಜೋತೆಗೆ ಶನಿಮಾತನೆ ಕಥೆಯನ್ನು ಹಾಡಿದರೆ ಪ್ರಜಾನೂ ಬರುತ್ತೆ ಎಂದು ಗಂಗಿರೆಡ್ಡಿಯ ಅಣ್ಣನನ್ನು ಗಂಗರಾಜು ಒಪ್ಪಿಸಿದ್ದ ಮತ್ತು ಬಹಳ ಬೇಗನೆ ಶನಿಮಹಾತ್ಮೆ ಕಥೆಯಲ್ಲಿನ